

# Sbírka zákonů

## Československé socialistické republiky

Částka 26

Vydána dne 26. května 1962

Cena 40 hal.

---

OBSAH:

50. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou
- 

50

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 25. dubna 1962

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou  
a Polskou lidovou republikou**

Dne 17. května 1960 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou.

S Úmluvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 15. prosince 1960 a prezident republiky

ji ratifikoval 31. prosince 1960. Ratifikační listiny byly vyměněny ve Varšavě dne 20. února 1961.

Podle svého článku 28 Úmluva nabyla platnosti dne 22. března 1961.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi

**Československou republikou a Polskou lidovou republikou**

Prezident Československé republiky a

Státní rada Polské lidové republiky

vedení snahou dále rozvíjet vzájemné konzulární styky v duchu přátelství a spolupráce lidu obou zemí se dohodli uzavřít Konzulární úmluvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé republiky

Václava Davida,

ministra zahraničních věcí Československé republiky,

Státní rada Polské lidové republiky

Franciszka Mazura,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance Polské lidové republiky v Praze,

kteří vyměnivše si plné moci a shledavše je v náležitém pořádku a předepsané formě se dohodli takto:

Část I

**Zřizování konzulátů a ustanovování konzulů**

Článek 1

Každá smluvní strana může zřizovat na území druhé smluvní strany generální konzuláty, konzuly,

láty a vicekonzuláty (dále jen „konzuláty“) a ustanovovat generální konzuly, konzuly a vicekonzuly (dále jen „konzulové“).

#### Článek 2

1. Konzul může zahájit úřední činnost po předložení konzulského patentu a po udělení exequatur přijímajícím státem. V konzulském patentu bude uvedeno jméno a příjmení konzula, jeho konzulská hodnost, jakož i sídlo konzulátu a konzulární obvod.

2. Přijímající stát může konzulovi povolit výkon úřední činnosti před udělením exequatur.

3. Jakmile konzul obdrží exequatur nebo povolení uvedené v odstavci 2, provedou příslušné orgány přijímajícího státu nutná opatření, aby mu byl umožněn výkon úřední činnosti a požívání práv, výsad a výhod mu náležejících.

#### Článek 3

1. Konzulové a pracovníci konzulátu vykonávající konzulární práce musejí být občany vysílajícího státu.

2. Pracovníci konzulátu vykonávající administrativní, technické a podobné práce mohou být občany státu vysílajícího nebo přijímajícího.

#### Článek 4

1. V případě odvolání konzula, jeho úmrtí, jakož i v případě nemoci nebo nemůže-li z jiných důvodů vykonávat svou úřední činnost, bude oprávněn k prozatímnímu výkonu úřední činnosti konzula pracovník tohoto nebo jiného konzulátu nebo diplomatického zastupitelství vysílajícího státu pod podmínkou, že jeho pověření touto funkcí bude předem písemně oznámeno příslušným orgánům přijímajícího státu.

2. Po dobu dočasného vedení konzulátu bude osoba uvedená v odstavci 1 požívat práv, výhod a výsad náležejících konzulovi.

### Část II

#### Výsady a výhody

#### Článek 5

1. Na budově, ve které má konzulát sídlo, může být umístěn znak vysílajícího státu a název konzulátu.

2. Na budově, ve které má konzulát sídlo, může být umístěna vlajka vysílajícího státu. Vlajka tohoto státu může být rovněž umístěna na vozidlech, lodích a letadlech v době, kdy jich konzul užívá při výkonu úřední činnosti.

#### Článek 6

1. Úřední místnosti konzulátu jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu mohou do nich vstupovat pouze se svolením konzula za dodržování zásady nedotknutelnosti archivu konzulátu uvedené v článku 7 odstavce 1.

2. Úřední místnosti konzulátu musejí být odděleny od obytných místností konzula a pracovníků konzulátu.

#### Článek 7

1. Archiv konzulátu je nedotknutelný. Archivem se rozumí úřední korespondence, doklady, spisy, jakož i kancelářské zařízení sloužící k jejich úschově.

2. V archivu konzulátu nesmějí být umístovány soukromé věci a doklady konzula a pracovníků konzulátu.

#### Článek 8

1. Korespondence konzulátu odesílaná i přijímaná je nedotknutelná a orgány přijímajícího státu ji nemohou kontrolovat ani zadržovat.

2. Konzulát může používat kurýrní služby a šifry.

#### Článek 9

1. Konzul a pracovníci konzulátu mající státní občanství vysílajícího státu nepodléhají ve věcech své úřední činnosti jurisdikci soudů ani jiných orgánů přijímajícího státu s výjimkou případu, že vysílající stát s tím vysloví souhlas.

2. Dopustí-li se konzul činu, který je trestný podle práva státu přijímajícího a který nesouvisí s jeho úřední činností, budou jakákoliv opatření proti němu vždy předem dohodnuta mezi smluvními stranami.

#### Článek 10

1. Konzul a pracovníci konzulátu mohou odmítnout svědeckou výpověď před soudy nebo jinými orgány přijímajícího státu ve věcech své úřední činnosti, jakož i odmítnout předložení úřední korespondence a jiných úředních dokladů.

2. S přihlédnutím k ustanovení odstavce 1 mohou být konzul a pracovníci konzulátu vyzváni ke složení svědecké výpovědi ve věcech občanských, trestních a správních. Předvolání konzula nebo pracovníka konzulátu, který je státním občanem vysílajícího státu, musí mít formu úředního dopisu a nesmí obsahovat pohrůžku donucovacími prostředky.

3. Konzul může požádat, aby byl vyslechnut později, případně v úředních místnostech konzulátu nebo ve svém bytě.

#### Článek 11

Konzul, pracovníci konzulátu a s nimi žijící manželky a nezletilé děti, pokud jsou státními občany vysílajícího státu, nepodléhají předpisům přijímajícího státu o povolení pobytu, registraci a hlášení cizinců.

#### Článek 12

1. Konzul a pracovníci konzulátu a s nimi žijící manželky a nezletilé děti, pokud jsou státními občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni od přímých daní a poplatků, jakož i od osobních a věcných plnění k vojenským a jiným veřejným účelům.

2. Nemovitý majetek vysílajícího státu sloužící účelům konzulátu nebo ubytování konzula a pracovníků konzulátu, jakož i dopravní prostředky tohoto státu sloužící účelům konzulátu, jsou osvobozeny od daní a poplatků a od věcných plnění k vojenským nebo jiným veřejným účelům.

3. Osvobození uvedená v odstavci 1 a 2 se nevztahují na úplaty za provedené služby.

#### Článek 13

1. Předměty určené pro potřebu konzulátu jsou osvobozeny od celních poplatků.

2. Generální konzulové, konzulové, vicekonzulové a konzulární atašé a s nimi žijící manželky a nezletilé děti, pokud jsou státními občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni na základě vzájemnosti od celních poplatků z předmětů, které jsou jejich vlastnictvím nebo jsou pro ně určeny, a to ve stejném rozsahu jako diplomatictí pracovníci diplomatického zastupitelství vysílajícího státu, ostatní pracovníci konzulátu a s nimi žijící manželky a nezletilé děti, pokud jsou státními občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni ve stejném rozsahu jako nediplomatictí pracovníci diplomatického zastupitelství tohoto státu.

### Část III

#### Služební činnost konzulů

##### Článek 14

Svou činností napomáhá konzul rozvoji politických, hospodářských a kulturních styků mezi oběma zeměmi.

##### Článek 15

1. Konzul hájí ve shodě s právem a s mezinárodními obyčejí práva a zájmy vysílajícího státu; stejně hájí práva a zájmy jeho občanů (osob fyzických i právnických) a pečuje o ně. Za tím účelem se může obracet přímo na soudy a jiné státní orgány ve svém obvodu.

2. Konzul může bez zvláštní plné moci zastupovat před soudy a jinými státními orgány občany vysílajícího státu, jestliže nemohou pro nepřítomnost nebo z jiné vážné příčiny včas osobně hájit svá práva a zájmy a nejmenovali zmocněnce.

##### Článek 16

Konzul může:

- vést evidenci občanů vysílajícího státu,
- vydávat cestovní pasy a jiné cestovní doklady občanům vysílajícího státu,
- udělovat viza.

##### Článek 17

Konzul může na dožádání orgánů vysílajícího státu vyslýchat občany tohoto státu jako strany, svědky nebo znalce a doručovat občanům vysílajícího státu úřední písemnosti způsobem předepsaným právním řádem tohoto státu. Při výkonu této činnosti nesmí být použito donucovacích prostředků.

##### Článek 18

1. Konzul může vést evidenci narození a úmrtí občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady.

2. Předpisy přijímajícího státu o evidenci narození a úmrtí příslušnými matričními úřady tohoto státu zůstávají ustanovením odstavce 1 nedotčeny.

##### Článek 19

Před konzulem může být uzavřeno manželství, jestliže obě osoby manželství uzavírající jsou státními občany vysílajícího státu. O uzavření manželství uvědomí konzul příslušný orgán přijímajícího státu.

##### Článek 20

1. Konzul může:

- sepisovat a uschovávat závěti občanů vysílajícího státu;
- sepisovat a ověřovat listiny o právních úkonech občanů vysílajícího státu; nemůže však sepisovat ani ověřovat listiny o právních úkonech týkajících se nemovitostí, které jsou na území přijímajícího státu;
- sepisovat a ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany státu vysílajícího a občany státu přijímajícího nebo státu třetího, pokud tyto právní úkony mají mít právní účinky na území státu vysílajícího;
- ověřovat podpisy občanů státu vysílajícího na listinách neuvedených v bodu b) a c);
- ověřovat výpisy a opisy listin;
- pořizovat a ověřovat překlady listin;
- legalizovat listiny vystavené nebo ověřené v přijímajícím nebo vysílajícím státě, jakož i listiny vyhotovené nebo ověřené ve státě třetím, pokud se týkají občanů vysílajícího státu;
- přijímat od občanů vysílajícího státu do úschovy peníze, listiny a jiné předměty, při čemž nakládání s nimi musí být v souladu s předpisy státu přijímajícího;
- vykonávat jiné úkony správní podle zmocnění vysílajícího státu, pokud orgány státu přijímajícího nemají proti tomu námitek.

2. Listiny sepsané, ověřené nebo legalizované konzulem podle ustanovení odstavce 1 ve formě předepsané právem vysílajícího státu mají v přijímajícím státě tutéž platnost a průkazní moc jako listiny vyhotovené, ověřené nebo legalizované orgány tohoto státu.

##### Článek 21

1. Konzul může poskytovat veškerou pomoc lodím vysílajícího státu. Může vcházet ve styk s lodní posádkou a cestujícími, vstupovat na loď, požadovat od kapitána a ostatních členů posádky informace o lodi, nákladu, průběhu a cíli cesty, sepisovat, potvrzovat a kontrolovat lodní doklady, řešit spory mezi kapitánem a ostatními členy lodní

posádky a činit opatření pro upevnění pořádku a kázně na lodi.

2. Jestliže loď vysílajícího státu utrpí ve vnitrozemských nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu nehodu nebo připluje do nich poškozená, orgány přijímajícího státu uvědomí o tom ihned konzula a informují ho o prostředcích, kterých bylo použito pro zabezpečení lodi, posádky, cestujících a nákladu.

#### Článek 22

1. Orgány přijímajícího státu nemohou zasahovat do záležitostí lodí vysílajícího státu bez žádosti nebo souhlasu konzula. Souhlasu konzula není zapotřebí ve věcech celních, pasových a ochrany zdraví nebo došlo-li na lodi k události, která narušuje klid nebo bezpečnost přístavu.

2. Jestliže orgány přijímajícího státu zamýšlejí provést na lodi opatření donucovacího rázu, musejí o tom uvědomit konzula tak, aby mohl být přítomen provádění těchto opatření s výjimkou případu, že pro nedostatek času není možno jeho přítomnost zajistit. Jestliže konzul nebyl na lodi přítomen ani zastoupen, orgány přijímajícího státu ho bezodkladně podrobně informují o provedených donucovacích opatřeních. Ustanovení tohoto odstavce nebude použito při běžné kontrole ve věcech celních, pasových a ochrany zdraví.

#### Článek 23

1. Konzul může poskytovat veškerou pomoc letadlům vysílajícího státu, zejména může v případě nuceného přistání letadla poskytovat pomoc členům posádky a cestujícím v jejich styku s orgány přijímajícího státu a podnikat kroky, aby mohli pokračovat v cestě.

2. Jestliže letadlo vysílajícího státu je stíženo neštěstím, orgány přijímajícího státu uvědomí o tom bezodkladně konzula, který může zajistit posádce a cestujícím pomoc a učinit opatření pro zabezpečení letadla a jeho nákladu. Konzul se rovněž může obrátit na orgány přijímajícího státu o poskytnutí potřebných prostředků.

3. Ustanovení článku 22 bude přiměřeně použito na letadla.

Z plné moci  
presidenta Československé republiky:

David v. r.

#### Článek 24

Konzul může vybírat za úřední úkony poplatky podle právních předpisů vysílajícího státu.

#### Část IV

#### Závěrečná ustanovení

#### Článek 25

Ustanovení části III této Úmluvy o právech a povinnostech konzulů bude přiměřeně použito na vedoucího konzulárního oddělení diplomatického zastupitelství každé ze smluvních stran, jestliže pověření touto funkcí bude oznámeno druhé smluvní straně. Tím nejsou dotčeny diplomatické výsady a výhody této osoby.

#### Článek 26

Každá ze smluvních stran zaručuje druhé smluvní straně nakládání jako se státem požívajícím nejvyšších výhod ve všem pokud jde o výsady, výhody a práva konzulů a pracovníků konzulátů. Žádná ze smluvních stran se však nebude moci dovolávat doložky nejvyšších výhod a žádat jiné nebo širší výsady, výhody a práva než ty, které sama přiznává konzulům a pracovníkům konzulátů druhé smluvní strany.

#### Článek 27

Tato Úmluva podléhá ratifikaci a nabude účinnosti po uplynutí třiceti dnů od výměny ratifikačních listin, která bude provedena ve Varšavě.

#### Článek 28

Tato Úmluva je sjednána na dobu pěti let počínaje ode dne nabytí účinnosti. Zůstane v platnosti vždy na období dalších pěti let, nevypoví-li ji jedna ze smluvních stran písemně šest měsíců před uplynutím právě probíhajícího pětiletého období.

Tato Úmluva byla sjednána v Praze dne 17. května 1960 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho výše uvedení zmocněnci tuto Úmluvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Z plné moci  
Státní rady Polské lidové republiky:

Mazur v. r.